

LỄ THẬT VỀ SỰ CHUỘC LẠI LOÀI NGƯỜI

Bài 9 - Người tin Chúa sẽ phải làm gì trong năm Hân Hỷ mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình?

Trước khi chúng ta bước vào suy gẫm những sự lạ lùng trong luật pháp của Đức Chúa Trời, thì mọi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của chính mình trước các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, vì nếu người tin Chúa mà không có sự hiểu biết về luật pháp của Đức Chúa Trời, thì chính sự thiếu hiểu biết đó sẽ khiến cho sự tin Chúa của người đó không thể sống đẹp ý Chúa được, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán:

Ô-sê 4:6-7: Dân Ta bị diệt vì cơ thiếu sự thông biết. Bởi người bỏ sự thông biết thì Ta cũng bỏ người, đặng người không làm thầy tế lễ cho Ta nữa; bởi người đã quên luật pháp của Đức Chúa Trời mình, thì Ta cũng sẽ quên con cái người. Chúng nó sanh sản nhiều ra bao nhiêu, thì chúng nó lại phạm tội nghịch cùng Ta bấy nhiêu: Ta sẽ đổi sự vinh hiển của chúng nó ra sự nhục.

Sự hiểu biết về luật pháp của Đức Chúa Trời sẽ không tự động đến với người ta, dù người đó có thuộc lòng luật pháp của Đức Chúa Trời, vì sự hiểu biết Lời Đức Chúa Trời là ơn ban cho của Đức Chúa Trời công bình, vì chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban Thần của Ngài ngự trên những người nào được Ngài chọn, mà những người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn đó phải là những người nhận biết Đức Chúa Trời và kính sợ Danh Ngài, mà những người kính sợ Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ngày và đêm suy gẫm luật pháp của Đức Chúa Trời để nhận biết ý muốn của Đức Chúa Trời. Chính Thần của Đức Giê-Hô-va sẽ ban cho linh hồn người đó sự thông sáng và trí hiểu, để nhờ các ơn đó mà người ấy được hiểu biết ý muốn của Đức Chúa Trời mà hầu việc cách đẹp ý Ngài, như Lời Chúa đã chép:

Giô-suê 1:1-9: Sau khi Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va qua đời, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê, con trai của Nun, tôi tớ của Môi-se, mà rằng: Môi-se, tôi tớ Ta, đã chết; bây giờ ngươi và cả dân sự này hãy đứng dậy đi qua sông Giô-đanh, đặng vào xứ mà Ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Phàm nơi nào bàn chân các ngươi đạp đến, thì Ta ban cho các ngươi, y như Ta đã phán cùng Môi-se. Địa phận các ngươi sẽ lan ra từ đồng vắng và Li-ban này cho đến sông cái, là sông Ô-phơ-rát, tràn cả xứ dân Hê-tít cho đến biển cả về hướng mặt trời lặn. Trót đời ngươi sống, thì chẳng sẽ ai được chống cự trước mặt ngươi. Ta sẽ ở cùng ngươi như Ta đã ở cùng Môi-se; Ta sẽ không lìa ngươi, không bỏ ngươi đâu. Hãy vững lòng bền chí, vì ngươi sẽ dẫn dân này đi nhận lấy xứ mà Ta đã thề cùng tổ phụ ban cho chúng nó. Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thủy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ Ta, đã truyền cho ngươi; chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ ngươi đi đâu cũng đều được thanh vượng. Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng ngươi, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy ngươi mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước. Ta há không có phán dặn ngươi sao? Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi vẫn ở cùng ngươi trong mọi nơi ngươi đi.

Đức Giê-Hô-va đã phán với Giô-suê, người kế tục chức vụ của Môi-se phải suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy ngươi mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước. Đức Giê-Hô-va muốn tuyển dân của Ngài phải suy gẫm luật pháp của Ngài ngày và đêm, vì luật pháp mà Đức Giê-Hô-va đã ban cho loài người qua Môi-se đó là Lời của Đức Chúa Trời hằng sống và được vì là cây sự sống của Đức Chúa Trời ban cho loài người, ấy là để nuôi dưỡng linh hồn loài người, chứ không phải là cho thân thể xác thịt bằng bụi đất, vì thế cho nên khi linh hồn người nào bắt thân thể xác thịt mình phải suy gẫm luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người và được chép thẳng văn tự, ấy là để tâm trí củ aln xác thịt sẽ được đối diện với con đường mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn loài người phải đi theo và áp dụng cho cuộc sống của mình theo luật pháp của Đức Chúa Trời. Chỉ khi nào linh hồn người ta bắt thân thể xác thịt mình vâng phục luật pháp được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, thì Thần của Đức Giê-Hô-va sẽ ban cho linh hồn và tâm trí của người đó có trí hiểu mà nhận biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, mà sự nhận biết ý nghĩa đó đồng nghĩa với việc ngọn đèn của Đức Giê-Hô-va nơi linh hồn người đó được thắp sáng và sự sáng của ngọn đèn đó sẽ tùy thuộc vào sự kính sợ Danh Đức Giê-Hô-va của người đó và sự vâng giữ và tuân theo các điều đã chép trong luật pháp của Đức Chúa Trời. Khi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-va nơi linh hồn người nào được thắp sáng, thì Thần của Đức Giê-Hô-va sẽ khiến linh hồn người đó nhận lại những sự vốn thuộc về linh hồn của người ấy nhưng đã bị thiếu mất bởi tội lỗi của A-đam trước nhất, cùng bởi tội lỗi của tổ phụ người ấy, mà những sự đó sẽ được phục hồi từng bước, từng ngày, tùy theo tấm lòng của người đó đối với Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Thi-Thiên 40:5-8: Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không muốn của lễ thiêu hoặc của lễ chay: Chúa đã sở tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Nay tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.

Châm ngôn 3:1-35: Hỡi con, chớ quên sự khuyên dạy của Ta, lòng con khá giữ các mạng lệnh của Ta; Vì nó sẽ thêm cho con lâu ngày, số năm mạng sống, và sự bình an. Sự nhân từ và sự chân thật, chớ để lìa bỏ con; Hãy đeo nó vào cổ, ghi nó nơi bia lòng con; Như vậy, trước mặt Đức Chúa Trời và loài người Con sẽ được ơn và có sự khôn ngoan thật. Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con; Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con. Chớ khôn ngoan theo mắt mình; Hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và lìa khỏi sự ác: Như vậy, cưỡng rốn con sẽ được mạnh khỏe, và xương cốt con được mát mẻ. Hãy lấy tài vật và huê lợi đầu mùa của con, mà tôn vinh Đức Giê-hô-va; Vậy, các vựa lẫm con sẽ đầy dư dật, và những thùng của con sẽ tràn rượu mới. Hỡi con, chớ khinh điều sửa phạt của Đức Giê-hô-va, chớ hiềm lòng khi Ngài quở trách; Vì Đức Giê-hô-va yêu thương ai thì trách phạt nấy. Như một người cha đối cùng con trai yêu dấu mình. Người nào tìmặng sự khôn ngoan, và được sự thông sáng, có phước thay! Vì thà được nó hơn là được tiền bạc, Hoa lợi nó sanh ra tốt hơn vàng ròng. Sự khôn ngoan quý báu hơn châu ngọc, chẳng một bửu vật nào con ưa thích mà sánh kịp nó được. Tay hữu nó cầm sự trường thọ, còn trong tay tả, có sự giàu có và vinh hiển. Các nẻo nó vốn là nẻo khoái lạc, và các lối nó cả đều bình an. Nó là cây sự sống cho ai nắm lấy nó; Người nào cầm giữ nó đều được phước hạnh. Đức Giê-hô-va dùng sự khôn ngoan lập nên trái đất; Nhờ sự thông sáng mà sắp đặt các tầng trời. Do sự hiểu biết Ngài các vực sâu mở ra, và mây đặt ra sương móc. Hỡi con, khá gìn giữ sự khôn ngoan thật và sự dễ dặt, chớ để nó lìa xa mắt con; Thì nó sẽ là sự sống của linh hồn con, và như đồ trang sức cho cổ con. Con sẽ bước đi vững vàng trong đường con, và chân con không vấp ngã. Khi con nằm, chẳng có điều sợ hãi; Phải, con sẽ nằm được ngủ ngon giấc. Chớ sợ sự kinh khiếp xảy đến thành linh, cũng đừng kinh hãi lúc sự tàn hại giáng trên kẻ ác; Vì Đức Giê-hô-va là nơi nương cậy của con, Ngài sẽ gìn giữ chân con khỏi mắc bẫy. Chớ từ chối làm lành cho kẻ nào xứng đáng, miễn là tay con có quyền làm điều ấy. Nhược bằng con có tại nơi con vật kẻ lân cận cầu xin, thì chớ nói với người rằng: Hãy đi và trở lại, ngày mai ta sẽ cho người. Chớ lập mưu hại kẻ lân cận con, vì người ăn ở bình yên bên con. Nếu không có làm điều hại cho con, chớ tranh giành vô cớ với ai. Chớ phân bì với kẻ hung dữ, cũng đừng chọn lối nào của hắn; Vì Đức Giê-hô-va ghét kẻ gian tà; Nhưng kết tình bậu bạn cùng người ngay thẳng. Sự rửa sả của Đức Giê-hô-va giáng trên nhà kẻ ác. Song Ngài ban phước cho chỗ ở của người công bình. Quả thật Ngài nhạo báng kẻ hay nhạo báng; Nhưng Ngài ban ơn cho người khiêm nhường. Người khôn ngoan sẽ hưởng được sự vinh hiển; Còn sự thăng lên của kẻ ngu dại sẽ ra điều hổ thẹn.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban sự sống lại cho những người nào sở hữu được Lời của Ngài:

Châm ngôn 3:18: Nó là cây sự sống cho ai nắm lấy nó; Người nào cầm giữ nó đều được phước hạnh.

Bản King James version chép: ¹⁸She is a tree ^{H6086} of life ^{H2416} to them that lay hold ^{H2388} upon her: and happy ^{H833} is every one that retaineth ^{H8551} her.

Trong cấu trúc của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ thì Lời của Đức Chúa Trời được ví là giống cái, nên trong đại từ thì người ta có thể gọi là *nó, cô ấy, bà ấy*, vì là giống cái, nên có thể tiếp nhận, sanh sôi, nảy nở khi được người ta đầu tư, suy gẫm, vì ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, có gốc và có ngọn như cây của sự sống vậy.

Chữ **cầm giữ - retaineth** ^{H8551} chép trong câu 18 trên, đó là chữ תָּמַךְ - **tamak**, số 8551 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đạt được, thu được, giành được, kiếm được, giữ chặt lấy, gìn giữ lấy cho mình, canh phòng, tuân theo, bảo vệ, duy trì, bảo quản, đi theo, hiểu được*;

Thần của Đức Giê-hô-va là Đấng duy nhất cho khiến người ta hiểu được ý nghĩa các Lời của Ngài được chép trong Kinh-Thánh, vì Ngài là Đấng công bình, không có sự tây vị, vì thế cho nên nếu người nào không có lòng kính sợ Đức Chúa Trời, thì mọi nỗ lực của người đó để mong được sự hiểu biết Lời Đức Chúa Trời sẽ ra hư không, vì Đức Chúa Trời biết rõ lòng dạ của loài người.

Thầy tế lễ E-xơ-ra được Lời Chúa chép là một văn sỹ thạo luật pháp của Môi-se, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đã truyền cho. Vì tay của Đức Giê-hô-va phù trợ người, nên vua ban cho người mọi điều người xin. (E-xơ-ra 7:6). Chữ thạo - a ready^{H4106} chép trong câu 6 trên, trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là *siêng năng, cần cù, chuyên cần, khéo léo, tinh xảo, nóng nảy về việc thi hành luật pháp*; Dầu vậy, thầy tế lễ E-xơ-ra đã cầu nguyện với Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời rằng:

Thi-Thiên 119:18-20: Xin Chúa mở mắt tôi, để tôi thấy sự lạ lùng trong luật pháp của Chúa. Tôi là người khách lạ trên đất, xin chớ giấu tôi các điều răn Chúa. Linh hồn tôi hao mòn vì mong ước các mạng lệnh Chúa luôn luôn.

Từ nơi linh hồn mình, thầy tế lễ E-xơ-ra nhận biết giá trị quan trọng của việc người tin Chúa phải có hiểu biết ý nghĩa lạ lùng được giấu trong luật pháp văn tự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua Môi-se, vì cơ đó mà thầy tế lễ E-xơ-ra nói với Đức Giê-hô-va rằng **Linh hồn tôi hao mòn vì mong ước các mạng lệnh Chúa luôn luôn**. Nghĩa là tự linh hồn của thầy tế lễ E-xơ-ra lo lắng cho sức sống của linh hồn mình, nếu không có sự hiểu biết về luật pháp của Đức Chúa Trời.

Chúng ta đang ở trong kỳ hoán cải, nhưng không phải vì chúng ta đang ở trong kỳ hoán cải thì người ta sẽ tự động biết những sự được giấu trong các Lời văn tự của Kinh-Thánh, vì Đức Giê-hô-va đã phán với tiên tri Giê-rê-mi rằng: **“Chim hạc giữa khoảng không tự biết các mùa nhất định cho nó; chim cu, chim yến, chim nhận, giữ kỳ dời chỗ ở. Nhưng dân của Ta chẳng biết luật pháp của Đức Giê-hô-va! Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, này, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối! Những kẻ khôn sáng bị xấu hổ, sợ hãi, và bị bắt. Chúng nó đã bỏ Lời của Đức Giê-hô-va; thì sự khôn ngoan nó là thể nào? Vậy nên, Ta sẽ ban vợ chúng nó cho kẻ khác, ruộng chúng nó cho chủ mới; vì từ kẻ rất nhỏ cho đến người rất lớn, ai nấy đều tham lam; từ tiên tri cho đến thầy tế lễ, ai nấy đều làm sự gian dối. Chúng nó rịt vết thương cho con gái dân Ta cách sơ sài, nói rằng: Bình an, bình an! mà không bình an chi hết. Chúng nó làm ra sự gớm ghiếc, há lấy làm xấu hổ ư? đã chẳng xấu hổ chút nào, lại cũng không thẹn đỏ mặt. Vậy nên chúng nó sẽ ngã với những người vấp ngã. Đến ngày thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy.”** (Giê-rê-mi 8:7-12);

Chúng ta đã biết tầm quan trọng của việc linh hồn người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình là phải trở dậy quản trị thân thể xác thịt mình, bắt phải phục luật pháp của Đức Chúa Trời trong sự hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời và làm theo Lễ thật, chứ không phải làm theo các thủ tục tôn giáo mà được sự cứu chuộc. Vì chỉ có Lễ thật, được gọi là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mới khiến cho linh hồn người tin Chúa được sự sống lại và được nên thánh, tức là nhận được giá cứu chuộc sự sống mình, như Lời Chúa có chép:

1 Phi-e-rơ 1:15-25: Nhưng, như Đấng gọi anh em là thánh, thì anh em cũng phải thánh trong mọi cách ăn ở mình, bởi có chép rằng: Hãy nên thánh, vì Ta là thánh. Nếu anh em xưng Đấng không tây vị anh em, xét đoán từng người theo việc họ làm, bằng Cha, thì hãy lấy lòng kính sợ mà ăn ở trong thời kỳ ở trọ đời này, vì biết rằng chẳng phải bởi vật hay hư nát như bạc hoặc vàng mà anh em đã được chuộc khỏi sự ăn ở không ra chi của tổ tiên truyền lại cho mình, bèn là bởi huyết báu Đấng Christ, dường như huyết của chiên con không lỗi không vít, đã định sẵn trước buổi sáng thế, và hiện ra trong cuối các thời kỳ vì cơ anh em, là kẻ nhân Đức Chúa Jê-sus tin đến Đức Chúa Trời, tức là Đấng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, và ban sự vinh hiển cho Ngài đến nỗi đức tin và sự trông cậy anh em được nương nhờ Đức Chúa Trời. Anh em đã vâng theo lễ thật làm sạch lòng mình, đừng có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng; anh em đã được lại sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng bởi giống chẳng hư nát, là bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì, mọi xác thịt ví như cỏ, mọi sự vinh hiển của nó ví như hoa cỏ. Cỏ khô, hoa rụng, nhưng Lời Chúa còn lại đời đời. Và Lời đó là Tin Lành đã giăng ra cho anh em.

Bây giờ chúng ta cùng đến với những sự sâu nhiệm giấu bên trong Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Lê-vi ký đoạn 25, mà trọng tâm của bài chúng ta học hôm này, đó là đối tượng nào phải thực hành mạng lệnh của Đức Giê-hô-va về Luật của năm Hân Hỷ này.

Lê-vi ký 25:14-24: Nếu các người bán hay là mua vật chi với kẻ lân cận mình, thì chớ lặn anh em mình. Người sẽ cứ lấy số năm từ sau năm hân hỷ mà mua với kẻ lân cận mình; còn người, cứ lấy theo số năm

có hoa lợi mà bán. Tùy theo số năm sau năm hân hỷ, người sẽ bù thêm giá; tùy theo số năm ít, người sẽ giảm bớt giá; vì theo số mùa gặt mà người bán cho người. Chớ ai trong vòng các người làm lặn kẻ lân cận mình; nhưng hãy kính sợ Đức Chúa Trời, vì Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các người. Các người khá làm theo mạng lệnh của Ta, gìn giữ luật pháp của Ta và noi theo, như vậy sẽ được ăn ở bình yên trong xứ. Đất sẽ sanh sản hoa lợi cho các người, các người sẽ ăn no và được ở bình yên trong xứ. Vì các người nói rằng: Nếu chúng tôi chẳng gieo, chẳng gặt mùa màng, thì trong năm thứ bảy sẽ lấy chi mà ăn? Năm thứ sáu, Ta sẽ giáng phước cho các người, và năm ấy sẽ trúng mùa bù ba năm. Năm thứ tám, các người sẽ gieo và ăn hoa lợi của mùa màng cũ cho đến mùa màng mới của năm thứ chín. Đất không được đoạn mãi; vì đất thuộc về Ta, các người ở cùng Ta như kẻ khách ngoại bang và kẻ kiêu ngạo. Trong khắp xứ mà các người sẽ được làm sản nghiệp, hãy cho phép chuộc đất lại.

Trước hết chúng ta cần phải biết luật pháp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên, nghĩa là ban cho tuyển dân của Đức Chúa Trời, tức là những người đã được Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng quyền phép của Ngài để chuộc ra khỏi thế gian này, mà xứ Ê-díp-tô đó là bóng về thế gian mờ tối này, còn Pha-ra-ôn là bóng về quỷ Sa-tan, mà Đức Chúa Jê-sus đã gọi nó là vua chúa của thế gian này.

Trở lại với những sự đã xảy đến với dân Y-sơ-ra-ên khi họ còn sống trong xứ Ê-díp-tô trước khi được Giê-hô-va Đức Chúa Trời giải cứu ra khỏi xứ đó, chúng ta sẽ thấy Đức Giê-hô-va đã sử dụng A-rôn như là môi miệng của Môi-se, còn Môi-se được coi như là Đức Chúa Trời của A-rôn vậy. Đức Giê-hô-va phán với Môi-se và Môi-se nói lại với A-rôn và A-rôn nói lại với Pha-ra-ôn và đó là trình tự của sự cứu chuộc phải trải qua.

Khi dân Y-sơ-ra-ên đã được giải cứu ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô-lệ và khi họ tới nơi đồng vắng Si-nai, là nơi dân Y-sơ-ra-ên tiếp nhận luật pháp của Đức Chúa Trời, thì tại nơi đồng vắng đó, Môi-se đã tiếp nhận luật pháp từ tay của Đức Giê-hô-va và người đã truyền dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên để dân Y-sơ-ra-ên hiểu biết luật pháp của Đức Chúa Trời. Trong ngày đó, Môi-se đã công bố rằng:

Phục truyền luật lệ ký 4:23-40: **Khá cẩn thận giữ lấy mình, chớ quên sự giao ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã lập cùng các người, và chớ làm tượng chạm nào, hình của vật nào mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã cấm; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người như một đám lửa tiêu cháy, và là Đức Chúa Trời hay kỵ tà. Khi các người sẽ có con cùng cháu, và khi đã ở lâu trong xứ rồi, nếu các người làm bại hoại mình, làm tượng chạm nào, hình của vật chi mặc dầu, mà hành ác trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người để chọc Ngài nổi giận, thì ngày nay ta bắt trời và đất làm chứng quyết cho các người rằng các người sẽ chết vội, và khuất mắt khỏi xứ mà mình sẽ đi nhận lấy tại bên kia sông Giô-đanh. Các người chẳng ở đó lâu dài đâu, nhưng sẽ bị tận diệt. Đức Giê-hô-va sẽ tản lạc các người trong các nước, chỉ còn lại số nhỏ trong các nước mà Đức Giê-hô-va sẽ dẫn các người vào; ở đó các người sẽ cúng thờ những thần bằng cây và bằng đá, là công việc của tay loài người làm nên, chẳng thấy, chẳng nghe, chẳng ăn, cũng chẳng ngửi. Ở đó người sẽ tìm cầu Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và khi nào hết lòng hết ý tìm cầu Ngài thì mới gặp. Khi người bị gian nan, và các việc nầy xảy đến cho người, bấy giờ trong ngày cuối cùng, người sẽ trở về cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và vâng theo tiếng Ngài. Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người là Đức Chúa Trời hay thương xót sẽ không bỏ người và không hủy diệt người đâu; cũng chẳng quên sự giao ước mà Ngài đã thề cùng các tổ phụ người. Vậy, người hãy hỏi học về thời kỳ có trước người, từ ngày Đức Chúa Trời dựng nên loài người trên đất, tự góc trời này đến góc trời kia, nếu bao giờ có xảy ra việc nào lớn dường ấy, hay là người ta có nghe sự chi giống như vậy chẳng? tức là: há có một dân tộc nào nghe tiếng Đức Chúa Trời từ trong lửa phán ra như người đã nghe, mà vẫn còn sống chẳng? hay là Đức Chúa Trời há có cậy lấy sự thử thách dấu kỳ, điềm lạ, chiến tranh, cánh tay quyền năng giơ thẳng ra, cùng cây công sự to tát và gươm ghê, đặt thử đi chiếm một dân tộc cho mình ở giữa một dân tộc khác, như mọi điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã làm cho các người tại xứ Ê-díp-tô, dưới mắt mình chẳng? Người đã chứng kiến mọi điều đó, để nhìn biết rằng Giê-hô-va, ấy là Đức Chúa Trời, chớ không ai khác hơn Ngài. Ngài từ trên trời khiến cho người nghe tiếng Ngài để dạy người; trên đất Ngài khiến cho người thấy đám lửa lớn Ngài, và từ trong lửa người có nghe lời Ngài phán ra. Bởi vì Ngài yêu mến các tổ phụ người, nên chọn lấy dòng dõi các người ấy, và chính Ngài nhờ quyền năng lớn mình rút người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, đặt đuổi khỏi trước mặt người những dân tộc lớn hơn và mạnh hơn người, đặt đưa người vào xứ của dân đó, và ban cho làm sản nghiệp, y như điều ấy xảy đến ngày nay. Vậy, ngày nay hãy biết và ghi tạc trong lòng người rằng Giê-hô-**

va, ấy là Đức Chúa Trời trên trời cao kia và dưới đất thấp này: chẳng có ai khác. Hãy giữ những luật lệ và điều răn của Ngài, mà ngày nay ta truyền cho người, hầu cho người và con cháu người đều có phước, ở lâu dài trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người mãi mãi.

Phục truyền luật lệ ký 30:11-20: Điều răn này mà ta truyền cho người ngày nay chẳng phải cao quá người, hay là xa quá cho người. Nó chẳng phải ở trên trời, để người nói rằng: Ai sẽ lên trời đem nó xuống cho chúng tôi nghe, đặt chúng tôi làm theo? Nó cũng chẳng phải ở bên kia biển, để người nói rằng: Ai sẽ đi qua bên kia biển, đem nó về cho chúng tôi nghe, đặt chúng tôi làm theo? Vì Lời này rất gần người, ở trong miệng và trong lòng người, để người làm theo nó. Hãy xem, ngày nay ta đặt trước mặt người sự sống và phước lành, sự chết và tai họa, vì ngày nay, ta bảo người thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, đi trong các đường lối Ngài, và gìn giữ những điều răn luật lệ và mạng lệnh Ngài, để người sống, gia thêm, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban phước cho người trong xứ mà người sẽ vào nhận lấy. Nhưng nếu lòng người xây trở, không khứng nghe theo, chịu dụ dỗ thờ lạy và hầu việc các thần khác, thì ngày nay ta tỏ cùng các người rằng các người hẳn phải tuyệt diệt, không được sống lâu trên đất mà người sẽ đi qua sông Giô-đanh để nhận lấy. Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và trung thành với (cleave^{H1692} unto) Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặt người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-rah-am, Y-sác, và Gia-cốp.

Chữ ngày nay - **this day**^{H3117} chép trong Phục truyền luật lệ ký 4 câu 40 và Phục truyền luật lệ ký 30 câu 11 trên, đó là chữ יוֹמַ - yowm, số 3117 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *khoảng thời gian này, ngày này, năm này, thời điểm nóng này, thời kỳ này, thời đại này*;

Chữ điều răn - **commandment**^{H4687} chép trong câu 11 trên, đó là chữ מצִוָּה - mitsvah, số 4687 ra từ chữ צִוָּה - tsavah, số 6680 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự ra mạng lệnh, sự ra sắc lệnh bắt phải tuân theo, sự chỉ định bắt phải tuân theo, quyền chỉ huy, quyền điều khiển, quy định, sự cấu tạo, sự thiết lập, sự giao nhiệm vụ, giao bốn phận phải làm, sự uỷ nhiệm*;

Thần của Đức Giê-hô-va đã ngự trên Môi-se và các lời mà Môi-se đã rao giảng đó không phải chỉ dành cho dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt, mà hết thảy các quyền lực ở trên trời, trong đó có các thiên sứ mà Đức Giê-hô-va đã được Đức Giê-hô-va chỉ định phụ trách dân Y-sơ-ra-ên ở trên đất này, cùng quyền lực của ma quỷ, là quyền lực mà Lời Chúa chép thành văn tự trong Kinh-Thánh đã chép là **“vua cầm quyền chốn không trung”** (Ê-phê-sô 2:2), cũng phải nhận biết và vâng phục tùy theo mạng lệnh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời.

Hết thảy các tạo vật được Lời Chúa chép là **loài người**, thì phải nhận biết luật pháp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên cũng liên quan đến họ nữa.

Chúng ta hãy xem Kinh-Thánh chép gì về Lẽ thật này.

Ê-xê-chi-ên 28:1-19: Lại có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: **Hỡi con người, hãy nói cùng vua của Ty-rơ rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì lòng người đã tự cao, và người nói rằng: Ta là một vì thần, ta ngồi trên ngai Đức Chúa Trời, ở giữa các biển; đầu lòng người tự cao lên bằng lòng Đức Chúa Trời, người còn là loài người, không phải là Đức Chúa Trời. Nay, người khôn hơn Đa-ni-ên; chẳng có sự mầu nhiệm nào giấu kín khỏi người! Người đã được giàu có bởi sự khôn ngoan và thông sáng của mình; đã thâu chứa vàng bạc trong kho tàng người; bởi sự thông thạo và sự buôn bán mình, thì người đã làm cho sự giàu có mình tấn tới. Vậy lòng người đã đem lên vì cơ sự giàu có của người. Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì lòng người tự cao lên bằng lòng Đức Chúa Trời, cho nên, nay, Ta sẽ khiến những người ngoại quốc hung bạo hơn hết trong các dân, nổi dậy nghịch cùng người; chúng nó sẽ rút gươm nghịch cùng sự khôn sáng hoa mỹ người, và làm ô uế sự vinh hiển người. Chúng nó sẽ xô người xuống hầm hố và người sẽ chết trong lòng biển, như người bị giết. Trước mặt kẻ giết người, người còn dám nói rằng: Ta là Đức Chúa Trời chẳng? Khi ấy người ở trong tay của kẻ làm người bị thương, thì người là loài người, chẳng phải là Đức Chúa Trời. Người sẽ chết bởi tay người ngoại quốc như những kẻ chưa chịu cắt bì. Chúa Giê-hô-va phán rằng: Ấy chính Ta đã nói như vậy. Lại có Lời Đức Giê-hô-va**

phán cùng ta như vậy: Hỡi con người, hãy làm một bài ca thương về vua của Ty-rô và nói cùng người rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Người gồm đủ tất cả, đầy sự khôn ngoan, tốt đẹp trọn vẹn. Người vốn ở trong Ê-đên, là vườn của Đức Chúa Trời. Người đã có đầy mình mọi thứ ngọc báu, là ngọc mã não, ngọc vàng lợt, ngọc kim cương, ngọc thủy thương, ngọc sắc biếc, ngọc bích, ngọc sắc chàm, ngọc sắc xanh, ngọc thông hành, cùng vàng nữa. Nghề làm ra trống cơm ống sáo thuộc về người; từ ngày người mới được dựng nên đã sấm sẩn rồi. Người là một chê-ru-bin được xúc dầu đang che phủ; Ta đã lập người lên trên hòn núi thánh của Đức Chúa Trời; người đã đi dạo giữa các hòn ngọc sáng như lửa. Đường lối người trọn vẹn từ ngày người được dựng nên, cho đến lúc thấy sự gian ác trong người. Nhân người buôn bán thanh lợi, lòng người đầy sự hung dữ, và người đã phạm tội; vậy Ta đã xô người như là vật ô uế xuống khỏi núi Đức Chúa Trời; hỡi chê-ru-bin che phủ kia, Ta diệt người giữa các hòn ngọc sáng như lửa! Lòng người đã kiêu ngạo vì sự đẹp người, và sự vinh hiển của người làm cho người làm hư khôn ngoan mình. Ta đã xô người xuống đất, đặt người trước mặt các vua, cho họ xem thấy. Người đã làm ô uế nơi thánh người bởi tội ác người nhiều quá và bởi sự buôn bán người không công bình; Ta đã khiến lửa ra từ giữa người; nó đã thiêu nuốt người, và Ta đã làm cho người trở nên tro trên đất, trước mặt mọi kẻ xem thấy. Hết thấy những kẻ biết người trong các dân sẽ sững sờ về người. Kìa, người đã trở nên một cố kính khiếp, đời đời người sẽ không còn nữa.

Chữ loài người - man^{H120} chép trong các câu 2, câu 9 trên, đó là chữ 𐤎𐤓𐤏 - 'adam, số 120 ra từ chữ 𐤎𐤓𐤏 - 'adam, số 119 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *loài người; trở nên đỏ, sự đỏ ửng, sự hồng hào khỏe mạnh, để nhuộm đỏ, được tạo nên để tỏ ra màu đỏ, được cọ xát để trở nên đỏ, để bày tỏ huyết;*

Ê-sai 14:1-20: **Thật, Đức Giê-hô-va sẽ thương xót Gia-cốp; và còn lựa chọn Y-sơ-ra-ên.** Ngài sẽ lập chúng nó lại trong bản xứ; kẻ trứ ngụ sẽ phụ về chúng nó và liên hiệp cùng nhà Gia-cốp. Các dân sẽ đem họ trở về bản xứ; nhà Y-sơ-ra-ên sẽ được chúng nó làm tôi trai tớ gái trong đất Đức Giê-hô-va. Chúng nó sẽ bắt làm phu tù những kẻ đã bắt mình làm phu tù, và quản trị kẻ đã hà hiếp mình. Đến ngày mà Đức Giê-hô-va sẽ cho người yên nghỉ, khỏi cơn buồn bực bối rối, và sự phục dịch nặng nề mà người ta đã bắt ép người, thì người sẽ dùng lời thí dụ này nói về vua Ba-by-lôn rằng: Sao kẻ bạo ngược đã tuyệt đi, thành ức hiếp đã dứt đi! Đức Giê-hô-va đã bẻ gãy của người ác, và trượng của kẻ cai trị! Ấy là kẻ đã nhân sự tức giận mà đánh các dân tộc không thôi, dùng sự thanh nộ cai trị các nước, và dùng sự bắt bớ chẳng ai ngăn lại. Nay cả đất được yên nghỉ bình tịnh, trỗi giọng hát mừng! Dầu đến cây tùng cây bách ở Li-ban cũng nhân cố người mà vui mừng, và nói rằng: Từ khi người ngã xuống rồi, không ai trèo lên để đốn ta nữa. Nơi âm phủ sâu thăm thẳm đã rung động vì cố người đặng rước người đến. Nó đã vì người đánh thức các âm hồn, tức là những kẻ cả trên đất; nó đã làm cho vua các nước đứng dậy khỏi ngai mình. Hết thấy chúng nó sẽ cất tiếng nói cùng người rằng: Kìa người cũng yếu đuối như chúng ta ư! Kìa người cũng trở giống như chúng ta ư! Sự sang trọng với tiếng đàn cầm của người đều xuống nơi âm phủ. Một lớp dòi làm nệm cho người, sâu bọ thì làm mền! Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao người từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đập các nước kia, người bị chặt xuống đất là thể nào! Người vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng Rất Cao. Nhưng người phải xuống nơi âm phủ, sa vào nơi vực thẳm! Những kẻ thấy người sẽ ngó chăm người; và nhìn người cách ý tứ, mà rằng: Có phải người này là kẻ đã làm rung rinh đất, day động các nước, làm cho thế gian thành đồng vắng, lật đổ các thành, và chẳng hề buông tha kẻ bị tù về nhà mình đó chăng? Hết thấy vua các nước đều ngủ nơi lãng tẩm mình cách vinh hiển. Nhưng người thì bị ném xa khỏi mồ mả, như nhánh cây thúi, như áo người bị giết, bị gươm đâm, bị xô xuống trong những đá nơi hố, khác nào thầy chết bị giày đập dưới chân! Người sẽ không được hội hiệp cùng các vua trong lãng; vì người đã diệt nước mình và giết dân mình! Dòng dõi kẻ hung ác sẽ không được xưng đến danh nó nữa.

Chữ người - this man^{H376} chép trong câu 16 trên, đó là chữ 𐤎𐤓𐤏 - 'iysh, số 376 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *loài người, người ta, một người, kẻ tôi tớ;*

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Trời đã tạo nên các thiên sứ và loài người như thế nào?

Gióp 32:8: Nhưng có thần linh ở trong loài người, và hơi thở của Đấng Toàn năng cho chúng sự khôn sáng.

Gióp 33:4: Thần Đức Chúa Trời đã sáng tạo tôi, hơi thở của Đấng Toàn năng ban cho tôi sự sống.

Ma-thi-ơ 22:29-32: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các người lầm, vì không hiểu Kinh Thánh, và cũng không hiểu quyền phép Đức Chúa Trời thế nào. Vì đến khi sống lại, người ta không cưới vợ, cũng không lấy chồng, song những kẻ sống lại là như thiên sứ trên trời vậy. Các người há không đọc Lời Đức Chúa Trời phán về sự sống lại của kẻ chết rằng: Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, Đức Chúa Trời của Gia-cốp, hay sao? Đức Chúa Trời không phải là Chúa của kẻ chết, nhưng của kẻ sống.

Quý Sa-tan cùng với số thiên sứ phản loạn đã nghe theo hấn khi đã bị Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đuổi ra khỏi thiên đàng, thì chúng trở thành kẻ đã làm rung rinh đất, day động các nước, làm cho thế gian thành đồng vắng, lật đổ các thành, và chẳng hề buông tha kẻ bị tù về nhà mình, là kẻ giết dân mình..

Chính tội lỗi của loài người xác thịt sẽ cung cấp quyền hợp pháp cho ma quỷ cầm buộc kẻ phạm tội trong bồn tánh độc ác của chúng, cùng quyền hợp pháp huỷ phá các thành của họ, vì trong ngày ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng, Môi-se đã công bố rất rõ ràng, mọi quyền lực trong chốn không trung trên trời và trên đất này sẽ phải tuân theo các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người và ngay cả ma quỷ cũng phải vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời đã định cho loài người.

Chúng ta hãy xem Kinh-Thánh chép gì về điều này.

Ma-thi-ơ 4:1-11: Bấy giờ, Đức Thánh Linh đưa Đức Chúa Jêsus đến nơi đồng vắng, đặt chịu ma quỷ cám dỗ. Ngài đã kiêng ăn bốn mươi ngày bốn mươi đêm rồi, sau thì đói. Quỷ cám dỗ đến gần Ngài, mà nói rằng: Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy khiến đá này trở nên bánh đi. Đức Chúa Jêsus đáp: Có Lời chép rằng: Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời. Ma quỷ bèn đem Ngài vào nơi thành thánh, đặt Ngài trên nóc đền thờ, và nói rằng: Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy gieo mình xuống đi; vì có lời chép rằng: Chúa sẽ truyền các thiên sứ gìn giữ ngươi, thì các Đấng ấy sẽ nâng ngươi trong tay, kéo chân ngươi vấp nhằm đá chẳng. Đức Chúa Jêsus phán: Cũng có Lời chép rằng: Người đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời người. Ma quỷ lại đem Ngài lên trên núi rất cao, chỉ cho Ngài các nước thế gian, cùng sự vinh hiển các nước ấy; mà nói rằng: Ví bằng ngươi sấp mình trước mặt ta mà thờ lạy, thì ta sẽ cho ngươi hết thảy mọi sự này. Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng nó rằng: Hỡi quỷ Sa-tan, ngươi hãy lui ra! Vì có Lời chép rằng: Người phải thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời người, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi. Ma quỷ bèn bỏ đi; liền có thiên sứ đến gần mà hầu việc Ngài.

Bây giờ chúng ta hãy xem luật về năm Hân Hỷ của Đức Giê-Hô-va đã chép gì về các tạo vật mà Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh gọi là loài người, phải vâng phục theo luật pháp này.

Lê-vi ký 25:23-24: Đất không được đoan mãi; vì đất thuộc về Ta, các người ở cùng Ta như kẻ khách ngoại bang và kẻ kiều ngụ. Trong khắp xứ mà các người sẽ được làm sản nghiệp, hãy cho phép chuộc đất lại.

Bản King James version chép: ²³The land^{H776} shall not be sold^{H4376} for ever^{H6783}; for the land^{H776} is mine; for ye are strangers^{H1616} and sojourners^{H8453} with me. ²⁴And in all^{H3605} the land^{H776} of your possession^{H272} ye shall grant^{H5414} a redemption^{H1353} for the land^{H776}.

Chữ đất - The land^{H776} chép trong 2 câu trên, đó là chữ עֲרֵצִים - 'erets, số 776 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: đất, đồng ruộng, trái đất, quê hương, lãnh thổ, đồng vắng, thế gian; để trở nên vững bền;

Chữ đoan - sold^{H4376} chép trong câu 23 trên, đó là chữ מָכַר - makar, số 4376 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: để bán, buôn bán, giao cho sự chết, bán làm nô lệ, làm tội mọi;

Chữ mãi - for ever^{H6783} chép trong câu 23 trên, đó là chữ תְּמִידָה tsemiythuth, số 6783 ra từ chữ תָּמִיד tsamath, số 6789 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: sự cuối cùng, sự kết thúc, vĩnh viễn, chấm hết, cắt đứt, tiêu diệt, huỷ diệt, kết liễu, biến mất;

Chữ **khách ngoại bang - strangers**^{H1616} chép trong câu 23 trên, đó là chữ גַּיְר - **geyr**, số 1616 ra từ chữ גַּר - **guwr**, số 1481 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *kẻ tạm trú, khách lạ, người ngoài hành tinh, người mới đến không được quyền thừa kế, dân cư tạm thời, dân gây rắc rối, gây khuấy động chung quanh, kẻ gây xung đột, kẻ gây sự cãi vã, gây sự sợ hãi, gây kích động;*

Chữ **kẻ kiều ngụ - sojourners**^{H8453} chép trong câu 23 trên, đó là chữ תּוֹשָׁבִים - **towshab**, số 8453 ra từ chữ יָשָׁב - **yashab**, số 3427 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *người lạ, người nước ngoài, cư trú tạm thời, dân kỳ dị, lạ lùng, người ở trọ, người di cư, không có quan hệ gì,*

Chữ **sản nghiệp - possession**^{H272} chép trong câu 24 trên, đó là chữ אֲחֻזָּה - **'achuzzah**, số 272 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *được sở hữu, được làm tài sản, được thừa kế bởi sự chiếm đoạt, bởi sự cướp quyền, bỏ sự hiểu biết mà chiếm lấy, bởi biết nắm cơ hội mà cướp được;*

Chữ **hãy cho phép - shall grant**^{H5414} chép trong câu 24 trên, đó là chữ נָתַן - **nathan**, số 5414 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *phải chấp nhận, bắt phải phục tùng, phải sẵn sàng, phải thi hành, phải thực hiện không chậm trễ, phải đền bù, phải bồi thường, phải hoàn trả lại, phải giao nộp lại, phải trả lại, phải tuân theo;*

Chữ **chuộc lại - redemption**^{H1353} chép trong câu 24 trên, đó là chữ גְּאוּלָּה - **geullah**, số 1353 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự chuộc lại, quyền chuộc lại, sự bỏ tiền ra chuộc lại một tù nhân, sự trả hết nợ, sự bồi thường, sự mua lại vật bị cầm thế, sự chuộc lại quyền lợi;*

Trọng ý nghĩa của hai câu 23 và 24 này là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán với quỷ và với dân Y-sơ-ra-ên, bởi vì trái đất này không được ban cho ma quỷ, nhưng là cho loài người được tạo nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời, trong khi đó ma quỷ thì không có tiêu chuẩn này. Ma quỷ là kẻ đã tận dụng sự thiếu hiểu biết về luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, để lừa dối và cám dỗ người ta sa vào sự vi phạm luật pháp, để chúng nhân dịp đó mà cầm buộc thân thể xác thịt của kẻ phạm tội, vì thân hình của loài người được Đức Chúa Trời tạo nên bằng bụi đất và loài người được Đức Chúa Trời trao cho quyền quản trị đất, nghĩa là linh hồn loài người phải quản trị mọi sự thuộc về đất, trong đó có thân thể xác thịt của loài người. Và như vậy, khi người nào phạm tội thì thân thể xác thịt của người đó hành động vi phạm luật pháp, thì thân thể xác thịt đó phải bị luật pháp của Đức Chúa Trời trừng phạt tùy theo luật định, cùng với tài sản thuộc về đất của người đó cũng bị trừng phạt, mà ma quỷ chính là kẻ cai trị sự trừng phạt này, bởi vì người đó đã chịu phục theo sự cám dỗ, theo sự lừa dối của ma quỷ (Rô-ma 6:16).

Dân Y-sơ-ra-ên không phải là khách lạ hay dân tạm cư, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã công bố sự ban xứ Ca-na-an cho dân Y-sơ-ra-ên làm sản nghiệp, còn ma quỷ thì không được phép sống trên trái đất này, nhưng chúng được Đức Chúa Trời cho phép sống trong chốn không trung. Nhưng vì cơ loài người phạm tội, tức làm theo ý muốn của ma quỷ nên ma quỷ nhân những sự mà người ta đã nghe theo chúng mà chiếm đoạt trái đất cùng muôn vật trên đất này, cho tới khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán xét, thì ma quỷ phải trả tự do cho những người nào đã trả xong món nợ, tức là theo luật của sự cứu chuộc và luật của năm Hân Hỷ.

Trọng nghĩa câu 23 và 24 đó là: *Trái đất cùng muôn vật trên đất này không được bán đứt hay là bị bắt làm tôi mọi mãi mãi, vì trái đất cùng muôn vật trên đất này là thuộc về Đức Giê-Hô-va ; Vì đối với Đức Giê-Hô-va, các người (quyền lực của quỷ Sa-tan) là dân nhập cư, là khách lạ, không phải là dân của Đức Giê-Hô-va được Đức Giê-Hô-va cho phép cư trú trên đất này. Vậy nên tất cả muôn vật thuộc về đất mà các người (quyền lực của ma quỷ) đã chiếm được bằng các mưu chước để làm của cải mình, thì trong thời kỳ Hân Hỷ, phải cho phép chuộc lại không được trì hoãn, không được phép chậm trễ;*

Hết thấy mọi người nào đã tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, thì những người đó phải có sự hiểu biết về luật pháp công bình của Đức Chúa Trời và người ta phải thi hành sự cứu chuộc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho mình. Trong sự cứu chuộc đó bao gồm giá chuộc, cùng luật định về thời gian áp dụng sự cứu chuộc và nguyên tắc của sự cứu chuộc, như Kinh-Thánh đã chép, chứ không phải như người ta cho rằng, chỉ cần mở miệng ra cầu nguyện tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ là được sự cứu chuộc linh hồn và thân thể xác thịt mình. Bởi vì những người mang danh là người giảng Tin-Lành nhưng không phải do Đức Thánh Linh chỉ định đã rao giảng không đầy đủ, không đúng như Lời Đức Chúa Trời đã chép.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa đã chép về nguyên tắc này như thế nào.

Rô-ma 8:16-24: Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài. Và, tôi tưởng rằng những sự đau đớn bây giờ chẳng đáng so sánh với sự vinh hiển hầu đến, là sự sẽ được bày ra trong chúng ta. Thật thế, muôn vật ước ao nóng nảy mà trông đợi con cái Đức Chúa Trời được tỏ ra. Vì muôn vật đã bị bắt phục sự hư không, chẳng phải tự ý mình, bèn là bởi cố Đấng bắt phục. Muôn vật mong rằng mình cũng sẽ được giải cứu khỏi làm tội sự hư nát, đặng dự phần trong sự tự do vinh hiển của con cái Đức Chúa Trời. Vì chúng ta biết rằng muôn vật đều than thở và chịu khó nhọc cho đến ngày nay; không những muôn vật thôi, lại chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Đức Thánh Linh, cũng than thở trong lòng, đang khi trông đợi sự làm con nuôi, tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy. Vì chúng ta được cứu trong sự trông cậy, nhưng khi người ta đã thấy điều mình trông rồi, ấy không phải là trông nữa: mình thấy rồi, sao còn trông làm chi?

Trong câu 20 trên chép; **Vì muôn vật đã bị bắt phục sự hư không, chẳng phải tự ý mình, bèn là bởi cố Đấng bắt phục.** Đấng bắt phục đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán mạng lệnh cho loài người được biết sự công bình của Ngài, hầu cho hết thảy loài người được sanh ra trên đất này phải nhận biết trách nhiệm của linh hồn mình trước các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, hầu cho hết thảy loài người nhận biết hậu quả của sự không vâng giữ, không tuân theo các mạng lệnh của Đức Chúa Trời sẽ là khốn nạn như thế nào, nhưng cũng qua những sự dạy dỗ đó mà loài người có sự trông cậy vào Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời.

Chỉ khi nào linh hồn loài người nhận biết chân giá trị của Lời Đức Chúa Trời, mà Lời Đức Chúa Trời khi được phán ra cho loài người, thì các Lời đó là luật pháp công bình của Đức Chúa Trời và là sự trông cậy của loài người. Bấy giờ, nhờ sự hiểu biết về luật pháp mà người ta mới biết Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là sự yêu thương, vì yêu thương loài người sống nơi thế gian này mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban luật pháp công bình cho loài người. Khi người nào có lòng kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến luật pháp của Đức Chúa Trời, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban sự hiểu biết cho linh hồn đó, bấy giờ linh hồn người đó sẽ nhận biết sự thành tín của Đức Chúa Trời mà tin cậy các Lời mà Đức Chúa Trời đã phán với loài người.

Mọi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình là phải hết lòng trở lại với Đức Chúa Trời thông qua việc tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng vâng giữ sự giao ước của Đức Chúa Trời, hầu cho linh hồn mình nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà linh hồn được phục hồi quyền làm con Đức Chúa Trời và khi linh hồn người tin Chúa được phục hồi quyền làm con Đức Chúa Trời, thì linh hồn đó sẽ được quyền kế tự Lời Đức Chúa Trời, nghĩa là được kế tự luật pháp trọn vẹn, cả luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh Linh sự sống, tức là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Bấy giờ, nhờ quyền phép của sự sáng thật trong Lời Đức Chúa Trời mà linh hồn cùng mọi sự thuộc về linh hồn cùng với thân thể xác thịt của người tin Chúa được chuộc lại cách trọn vẹn cho Đức Chúa Trời.

Mặc dù kỳ hoán cải đã đến kể từ khi Đức Thánh Linh được ban xuống cho Hội-Thánh của Đấng Christ (từ ngày lễ Ngũ-tuần A.D.32), nhưng vì có những người đã dùng sức mạnh của xác thịt mình mà nhảy vào chức vụ của Môi-se đã hãm ép Nước Đức Chúa Trời, vì thế cho nên cho đến tận này sau rốt này, rất nhiều người mang danh là tin Chúa, đã không nhận biết Lễ thật, không nhận biết trách nhiệm của linh hồn mình phải làm theo như Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh. Bởi cố đó mà rất nhiều người đã cầu nguyện tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ mà vẫn bị sự rửa sả của luật pháp cai trị, khiến linh hồn của những người đó vẫn còn ngồi trong bóng của sự chết. Những người đó không thể trách cứ Đức Chúa Trời được, bởi mọi sự thuộc về sự cứu chuộc thì Đức Chúa Trời đã ban cho loài người hết thảy, nhưng người ta đã không hết lòng kính sợ Danh Chúa và không yêu mến luật pháp của Đức Chúa Trời, nên ma quỷ đã nhân dịp đó mà cầm buộc thân thể xác thịt những người đó trong bốn tánh kiêu ngạo của chúng, tin theo các lời giả dối rằng, khi người ta đã cầu nguyện tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ, thì sẽ không có sự rửa sả ở trên cuộc đời của người đó nữa!

Chúng ta hãy xem Lời Chúa trong Kinh-Thánh đã chép gì về điều này.

1 Phi-e-rơ 1:15-23: Nhưng, như Đấng gọi anh em là thánh, thì anh em cũng phải thánh trong mọi cách ăn ở mình, bởi có chép rằng: Hãy nên thánh, vì Ta là thánh. Nếu anh em xưng Đấng không tây vị anh em, xét đoán từng người theo việc họ làm, bằng Cha, thì hãy lấy lòng kính sợ mà ăn ở trong thời kỳ ở trọ đời này, vì biết rằng chẳng phải bởi vật hay hư nát như bạc hoặc vàng mà anh em đã được chuộc

khỏi sự ăn ở không ra chi của tổ tiên truyền lại cho mình, bèn là bởi huyết báu Đấng Christ, dường như huyết của chiên con không lỗi không vót, đã định sẵn trước buổi sáng thế, và hiện ra trong cuối các thời kỳ vì cố anh em, là kẻ nhân Đức Chúa Jê-sus tin đến Đức Chúa Trời, tức là Đấng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, và ban sự vinh hiển cho Ngài đến nỗi đức tin và sự trông cậy anh em được nương nhờ Đức Chúa Trời. Anh em đã vâng theo lẽ thật làm sạch lòng mình, đặt có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng; anh em đã được lại sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng bởi giống chẳng hư nát, là bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.

Theo nguyên tắc của sự cứu chuộc thì giá cứu chuộc là do Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban cho những người thật sự kính sợ danh Đức Giê-Hô-va và nhờ nhận biết luật pháp công bình của Đức Chúa Trời mà ăn năn hết thảy các tội lỗi mình để được Đức Chúa Trời tha thứ và chỉ có Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng biết và làm chứng sẽ ban giá cứu chuộc cho linh hồn người đó và khi người nào nhận được giá cứu chuộc sự sống mình, thì sẽ có các dấu lạ kèm theo, hầu cho người đó không bị ma quỷ lừa dối. Các dấu lạ đó đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán cùng được Đức Chúa Jê-sus Christ phán rất rõ ràng và được chép trong Kinh-Thánh.

Giê-rê-mi 29:11-14: Đức Giê-hô-va phán: Vì Ta biết ý tưởng Ta nghĩ đối cùng các người, là ý tưởng bình an, không phải tai họa, để cho các người được sự trông cậy trong lúc cuối cùng của mình. Bấy giờ các người sẽ kêu cầu Ta, sẽ đi và cầu nguyện Ta, và Ta sẽ nhậm lời. Các người sẽ tìm Ta, và gặp được, khi các người tìm kiếm Ta hết lòng. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ cho các người tìm được Ta, và sẽ đem những phu tù các người trở về. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ nhóm các người lại từ mọi nước và mọi nơi mà Ta đã đuổi các người đến, và sẽ đem các người về trong đất mà Ta đã khiến các người bị đầy đi khỏi đó.

Theo Lẽ thật, thì thành Giê-ru-sa-lem là bông về thân thể xác thịt của người tin Chúa, vì thân thể của người tin Chúa được ví là đền thờ của Đức Chúa Trời và khi linh hồn của người tin Chúa được tái sanh, thì thân thể của người đó được gọi là “Thành hay tìm đến”, là “Thành tìm được sự bình an” như Lời Chúa đã chép:

Ê-sai 62:11-12: Nay, Đức Giê-hô-va đã rao truyền ra đến đầu cùng đất rằng: Hãy bảo con gái Si-ôn rằng: Này, sự cứu chuộc người đến! Phần thưởng đi theo Ngài, và sự thưởng đi trước Ngài. Người ta sẽ gọi chúng nó là Dân thánh, tức những Kẻ được chuộc của Đức Giê-hô-va; còn người, sẽ được xưng là Thành hay tìm đến, tức Thành không bị bỏ.

Các phu tù tức là những người sống trong thành Giê-ru-sa-lem bị bắt sang Ba-by-lôn làm phu tù đó là bóng về các linh ân thuộc về linh hồn của người ta bị cầm giữ tùy theo luật pháp của Đức Chúa Trời trên những người vi phạm luật pháp, sẽ được trở về khi thành Giê-ru-sa-lem đã được chuộc lại cho Đức Giê-Hô-va.

Khi người tin Chúa nhận được giá cứu chuộc sự sống mình, tức là linh hồn của người đó được chuộc lại cho Đức Chúa Trời, thì các linh ân thuộc về sự sống của linh hồn người đó sẽ được phục hồi, mà dấu hiệu của sự cứu chuộc được tỏ ra như Đức Chúa Jê-sus đã phán:

Mác 16:15-19: Ngài phán cùng các sứ đồ rằng: Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin Lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp-tem, sẽ được cứu chuộc; nhưng ai chẳng tin, sẽ bị đoán phạt. Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy Danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành. Đức Chúa Jê-sus phán như vậy rồi, thì được đem lên trời, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời.

Dấu lạ này là lạ đối với xác thịt của loài người chứ không lạ đối với Đức Chúa Trời, vì tự mỗi người không thể thấy được và không thể đụng chạm đến linh hồn mình. Cũng một lẽ ấy, thân thể xác thịt của loài người bằng bụi đất, không nhận biết Đức Chúa Trời cùng những sự thuộc về Đức Chúa Trời, vì thân thể xác thịt của loài người là đồ dùng cho linh hồn người ta sử dụng để phục vụ cho cuộc sống trên đất này. Nếu người tin Chúa thật sự kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến luật pháp của Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh Linh sẽ chỉ ra cho người đó thấy Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh có chép về linh hồn mình, tức là **linh tánh của loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-va, nên** khi linh hồn người ta nhận được giá cứu chuộc, thì Đức Thánh Linh sẽ thắp sáng ngọn đèn đó, khiến người đó nhận biết Lời Đức Chúa Trời. Còn những người nào mang danh là người tin Chúa mà không được biết Lẽ thật, chưa được sự sống lại, thì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-va nơi linh hồn người đó chưa được thắp sáng, và như vậy, linh hồn người đó chưa nhận được giá

cứu chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ, dù người đó là ai cũng vậy, trong Đức Chúa Trời không có sự tây vị.

Lời Đức Chúa Trời chép trong Lê-vi ký đoạn 25 câu 23 và 24 mà chúng ta vừa học, đã cho chúng ta biết rằng, nếu người tin Chúa mà không có sự hiểu biết về luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, thì ma quỷ sẽ nhân dịp đó mà tiếp tục lừa dối người ta và chúng là kẻ không chịu buông tha những người tin Chúa cho được tự do, vì bản tánh của ma quỷ là kẻ giết người, như Đức Giê-Hô-va đã phán qua tiên tri Ê-sai:

Ê-sai 14:16- 20: Có phải người này là kẻ đã làm rung rinh đất, day động các nước, làm cho thế gian thành đồng vắng, lật đổ các thành, và chẳng hề buông tha kẻ bị tù về nhà mình đó chẳng? Hết thủy vua các nước đều ngủ nơi lãng tẩm mình cách vinh hiển. Nhưng người thì bị ném xa khỏi mồ mả, như nhánh cây thúi, như áo người bị giết, bị gươm đâm, bị xô xuống trong những đá nơi hố, khác nào thây chết bị giày đạp dưới chân! Người sẽ không được hội hiệp cùng các vua trong lãng; vì người đã diệt nước mình và giết dân mình! Dòng dõi kẻ hung ác sẽ không được xưng đến danh nó nữa.

Căn cứ theo Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh, thì hết thủy loài người ra từ A-đam đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nghĩa là vì cố tội lỗi mà ngọn đèn của Đức Giê-Hô-va nơi linh hồn loài người đã thiếu mất, vì thế cho nên hết thủy loài người đều phải ngồi trong bóng của sự chết.

Rô-ma 3:21-31: Nhưng hiện bây giờ, sự công bình của Đức Chúa Trời, mà luật pháp và các đấng tiên tri đều làm chứng cho, đã bày tỏ ra ngoài luật pháp: tức là sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi sự tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, cho mọi người nào tin, chẳng có phân biệt chi hết, vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, và họ nhờ ân điển Ngài mà được xưng công bình nhưng không, bởi sự chuộc tội đã làm trọn trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Đấng Đức Chúa Trời đã lập làm của lễ chuộc tội, bởi đức tin trong huyết Đấng ấy. Ngài đã bày tỏ sự công bình mình như vậy, vì đã bỏ qua các tội phạm trước kia, trong buổi Ngài nhịn nhục; tức là Ngài đã tỏ sự công bình Ngài trong thời hiện tại, tỏ ra mình là công bình và xưng công bình kẻ nào tin đến Đức Chúa Jêsus. Vậy thì sự khoe mình ở đâu? Đã bị trừ bỏ rồi. Bởi luật pháp nào? Luật pháp của việc làm chẳng? Không phải, nhưng bởi luật pháp của đức tin; vì chúng ta kể rằng người ta được xưng công bình bởi đức tin, chớ không bởi việc làm theo luật pháp. Hay là, Đức Chúa Trời chỉ là Đức Chúa Trời của dân Giu-đa sao? Há chẳng phải cũng là Đức Chúa Trời của dân ngoại ư? Phải, Ngài cũng là của dân ngoại nữa; Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, là Đấng làm cho kẻ chịu cắt bì được xưng công bình bởi đức tin, cũng làm cho kẻ không chịu cắt bì được xưng công bình bởi đức tin nữa. Vậy, chúng ta nhân đức tin mà bỏ luật pháp hay sao? Chẳng hề như vậy! Trái lại, chúng ta làm vững bền luật pháp.

Làm vững bền có nghĩa là tự mỗi người sống trên đất này muốn được cứu chuộc sự sống mình, thì người đó phải có đức tin nơi Lời Đức Chúa Trời, nghĩa là sự nhận biết Lời Đức Chúa Trời hằng còn và tự mỗi người phải tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của sự sống mình và mỗi người phải vâng giữ và làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời, cả luật pháp được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, cùng Lễ thật, còn được gọi là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, vì luật pháp văn tự là con đường dẫn người ta đến với Đấng Christ, mà sự đến với Đấng Christ là chính là sự làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời như chính Đức Chúa Jêsus Christ đã vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời và cứ ở trong sự yêu thương của Đức Chúa Trời. Sự đến với Đức Chúa Jêsus Christ không có nghĩa là được gặp Đức Chúa Jêsus Christ trong thân thể xác thịt, nhưng là đến với Lời Đức Chúa Trời, vì Danh của Đức Chúa Jêsus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: **“Vị bằng Cha, là Đấng sai Ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng Ta, và Ta sẽ làm cho người đó sống lại nơi ngày sau rốt.”** (Giăng 6:44). Bấy giờ, kết quả của sự vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời sẽ khiến cho thân thể xác thịt của người đó được giải cứu khỏi quyền lực của tội lỗi, còn linh hồn của người đó sẽ được nhận biết Lễ thật, là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, nếu người đó hết lòng tìm kiếm Đức Thánh Linh để được biết Lễ thật.

Tại điểm này, rất nhiều người tin Chúa đã thắc mắc, thậm chí gây tranh cãi, vì họ đã cho rằng, Đức Chúa Trời là sự yêu thương và vì Lời Chúa có chép rằng: **Hễ ai kêu cầu Danh Chúa thì sẽ được cứu!**

Kinh Thánh có chép **tám mươi sáu lần** chữ **được cứu - be saved, be delivery**, nhưng không phải hết thủy các chữ mà người ta dịch là **được cứu** đó, là **được sự cứu chuộc - Salvation (bốn lần)**, và chữ **chịu lại - redeemed (ba mươi bảy lần)** này được chép hay là **chữ chuộc - redeem (bốn mươi lần)**.

Nếu người tin Chúa muốn nhận được sự cứu chuộc cho sự sống của linh hồn mình, thì người ta phải có **giá cứu chuộc** mình, đó là **a ransom** mà giá cứu chuộc đó chính là sự ban cho của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và theo luật pháp thì **huyết của Đức Chúa Jêsus Christ - Chiên con của Đức Chúa Trời Chí cao**. Trong thực tế, không có một người nào lấy huyết của Đức Chúa Jêsus Christ mà bôi trên thân thể mình để được cứu chuộc, nhưng theo Lẽ thật, là những sự tử ra bởi Đức Thánh Linh mà chúng ta biết huyết của con sinh tể được dùng để chuộc tội cho kẻ phạm tội đó mang ý nghĩa bóng về giá chuộc sự sống của người phạm tội, nghĩa là để cứu chuộc một tội nhân, thì phải có con sinh vật phải chịu chết thay cho người đó, hoặc chính kẻ phạm tội đó phải trả giá để có con sinh tể chuộc cho mình, hoặc có người khác làm công việc này thay cho kẻ phạm tội (nếu đang bị giam cầm, không thể làm công việc này).

Nhưng Đức Chúa Jêsus Christ đã trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha và Ngài là Thầy thầy tể lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời, còn huyết thật của Ngài chính là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mới có quyền phép phục hồi sự sống của người tin Chúa, chứ không phải khi người ta nói về huyết của Đức Chúa Jêsus Christ hay là nhờ sự dự tiệc thánh mà được sự cứu chuộc.

Người tin Chúa phải nhận được sự ban cho của Đức Thánh Linh, để được hiểu biết Lẽ thật, vì nếu người nào miệng nói tin Chúa mà không nhận biết Lẽ thật thì linh hồn người đó không thể nên thánh được, vì chỉ có Lẽ thật mới khiến linh hồn người ta được nên thánh mà thôi.

Giăng 17:17-19: Xin Cha lấy lẽ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lẽ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lẽ thật mà được nên thánh vậy.

Để nhận được Lẽ thật (**truth**^{G225}) thì người tin Chúa phải vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, để được sạch mọi tội lỗi mình, bấy giờ Đức Thánh Linh sẽ khiến người đó được biết Lẽ thật (nếu tại nơi người đó sinh hoạt có Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời được rao giảng), chính Lẽ thật mới được gọi là Tin-Lành thật của Đức Chúa Trời.

1 Phi-e-rơ 1:22-25: Anh em đã vâng theo lẽ thật làm sạch lòng mình, đừng có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng; anh em đã được lại sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng bởi giống chẳng hư nát, là bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì, mọi xác thịt ví như cỏ, mọi sự vinh hiển của nó ví như hoa cỏ. Cỏ khô, hoa rụng, nhưng lời Chúa còn lại đời đời. Và Lời đó là Tin Lành đã giảng ra cho anh em.

Bằng chứng để nhận biết linh hồn mình đã nhận được giá cứu chuộc, đó là linh hồn người đó được hiểu biết Lẽ thật, là những sự được giấu trong các Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh, đó là công việc của Đức Thánh Linh, Ngài sẽ không làm điều này cho những người miệng nói Chúa, Chúa mà không làm theo Lời Chúa phán. Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho những người nào đã nhận được giá cứu chuộc sự sống mình, chứ không phải là tự người ta hay là một vị mục sư nào có thể chứng nhận cho điều đó.

Trong thực tế, dân Y-sơ-ra-ên đã được giải cứu ra khỏi xứ Ê-díp-tô, nhưng họ vẫn chưa nhận được cứu chuộc sự sống mình, nên tại nơi đồng vắng Si-na-i, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên luật pháp của Ngài và điều kiện để linh hồn của họ sẽ được sự sống lại, đó là họ phải tuân theo luật pháp và vâng giữ sự giao ước của Đức Giê-Hô-va, thì linh hồn họ mới được sống và mới được trở nên dân thánh cho Ngài:

Xuất Ê-díp-tô Ký 19:1-6: Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cóp, và tỏ điều này cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều Ta làm cho người Ê-díp-tô, Ta chở các người trên cánh chim đại bàng làm sao, và dẫn các người đến cùng Ta thế nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng Lời Ta và giữ sự giao ước của Ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về Ta, vì cả thế gian đều thuộc về Ta. Các người sẽ thành một nước thầy tể lễ, cùng một dân tộc thánh cho Ta. Bấy nhiêu Lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.

Lê-vi ký 18:4-5: Các người hãy tuân mạng lệnh của Ta, gìn giữ luật pháp của Ta đừng nơi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh của Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Như vậy, người tin Chúa phải nhận biết các điều kiện đã chép trong luật pháp của năm Hân Hỷ và người ấy cũng phải có sự hiểu biết Lễ thật, là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời để mà làm theo Lễ thật hầu cho linh hồn người ấy được cứu chuộc ra khỏi sự rửa sả của luật pháp.

Lê-vi ký 15:14-17: Nếu các người bán hay là mua vật chi với kẻ lân cận mình, thì chớ lặn anh em mình. Người sẽ cứ lấy số năm từ sau năm hân hỷ mà mua với kẻ lân cận mình; còn người, cứ lấy theo số năm có hoa lợi mà bán. Tùy theo số năm sau năm hân hỷ, người sẽ bù thêm giá; tùy theo số năm ít, người sẽ giảm bớt giá; vì theo số mùa gặt mà người bán cho người. Chớ ai trong vòng các người làm lặn kẻ lân cận mình; nhưng hãy kính sợ Đức Chúa Trời, vì Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các người.

Bản King James version chép: ¹⁴And if^{H3588} thou sell^{H4376} ought^{H4465} unto thy neighbour^{H5997}, or^{H176} buyest^{H7069} ought of thy neighbour's^{H5997} hand^{H3027}, ye shall not oppress^{H3238} one^{H376} another^{H251}: ¹⁵According to the number^{H4557} of years^{H8141} after^{H310} the jubilee^{H3104} thou shalt buy^{H7069} of thy neighbour^{H5997}, and according unto the number^{H4557} of years^{H8141} of the fruits^{H8393} he shall sell^{H4376} unto thee: ¹⁶According to the multitude^{H7230} of years^{H8141} thou shalt increase^{H7235} the price^{H4736} thereof, and according^{H6310} to the fewness^{H4591} of years^{H8141} thou shalt diminish^{H4591} the price^{H4736} of it: for according to the number^{H4557} of the years^{H8141} of the fruits^{H8393} doth he sell^{H4376} unto thee. ¹⁷Ye shall not therefore oppress^{H3238} one^{H376} another^{H5997}; but thou shalt fear^{H3372} thy God^{H430}: for I am the LORD^{H3068} your God^{H430}.

Chữ bán - sell^{H4376} ought chép trong câu 14 trên, đó là chữ מַכַּר - makar, số 4376 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự bán (buôn bán), đã bán, đã từ bỏ, chôi bỏ, chịu để cho điều gì đó chi phối mình, đầu hàng, bị phó cho sự chết;*

Chữ mua - buyest^{H7069} ought chép trong câu 14 trên, đó là chữ קָנָה - qanah, số 7969 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự mua (buôn bán), gây ra, tạo ra, gây kích thích, chiếm hữu lấy, nghề dốt gái, thu được bằng sức lực hoặc bằng mưu kế chứ không phải được thừa kế, khiêu khích, trêu chọc, kích động ghen tuông,*

Chữ với (nguyên văn chép là từ tay của kẻ lân cận) - hand^{H3027} chép trong câu 14 trên, đó là chữ יָד - yad, số 3027 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *liên quan đến tiền bạc, bởi phương tiện, bởi sự tự ham muốn, bởi quyền thế ép buộc, bởi món nợ, bởi quyền chi phối, bởi sự cầm buộc, bởi công việc, bởi ý muốn của xác thịt mình, bởi bệnh tật, bởi lời hứa, bởi giao kèo, bởi luật định, bởi bổn tánh, bởi sự kiêu ngạo, bởi nghề nghiệp, bởi sự hầu việc, bởi mối quan hệ, bởi bị bắt buộc, bởi hoàn cảnh, bởi sự sợ hãi, bởi sự thiếu hiểu biết, bị lừa dối, bị cám dỗ;*

Chữ lặn - oppress^{H3238} chép trong câu 14 trên, đó là chữ יָנַח - yannah, số 3238 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cơn thịnh nộ, cơn giận dữ, hung tợn, hung bạo, kịch liệt, quá khích, quá đáng, đàn áp, cấm đoán, ngược đãi, hành hạ, bạc đãi, bắt buộc, bạo lực, áp bức, công kích, kiêu căng, tự đắc;*

Chúng ta vừa được biết ý nghĩa chi tiết trong Lời mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán trong câu 14 trên về các điều kiện mà những người hoặc loài người (*kẻ bán*), hoặc ma quỷ (*kẻ mua*) hoặc giữa dân Y-sơ-ra-ên với nhau phải nhận biết và phải tuân theo luật pháp của năm Hân Hỷ để thanh toán món nợ đã giàng buộc họ.

Tiếp theo là câu 15, câu 16 là nói về những sự còn tồn tại chưa được giải quyết trong năm Hân Hỷ, tức là sau năm Hân Hỷ, những sự chưa được giải quyết sẽ được thi hành theo luật pháp mà Đức Giê-hô-va đã phán. Câu 17 Đức Giê-hô-va phán: **Chớ ai trong vòng các người làm lặn kẻ lân cận mình; nhưng hãy kính sợ Đức Chúa Trời, vì Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các người.** Bản King James version chép: **thee.** ¹⁷Ye shall not therefore oppress^{H3238} one^{H376} another^{H5997}; but thou shalt fear^{H3372} thy God^{H430}: for I am the LORD^{H3068} your God^{H430}. Nghĩa là hoặc trong năm Hân Hỷ hay là sau năm Hân Hỷ, tất cả các đối tượng phải chịu luật pháp của năm Hân Hỷ này phải tôn trọng Danh Đức Giê-hô-va, mà theo Lễ thật thì sau khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được đón về thiên đàng, sẽ được coi là sau năm Hân Hỷ thật của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời, thì sẽ có một kỳ gọi là bảy năm đại nạn sẽ xảy đến trên đất này, bấy giờ những người bị bỏ lại trên đất này (là những người đã bán linh hồn mình cho ma quỷ, không chịu tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ) sẽ phải đối diện với kẻ mua, tức là ma quỷ, là những điều không thuộc về chúng ta.

Bây giờ chúng ta hãy xem ý nghĩa của Lễ thật với các chi tiết của luật pháp được chép trong câu 14 trên.

Vì Lời Đức Chúa Trời là Thần Linh và sự sống, nên chúng ta sẽ truyền giải toàn bộ Lời Chúa đã chép về

năm Hân Hỷ thuộc linh này trong câu 14 trên, để chúng ta thực hành theo Lẽ thật cho sự cứu chuộc.

Theo luật pháp của Đức Chúa Trời, nghĩa là khi kỳ hoán cải đã đến, nghĩa là năm Hân Hỷ của Đức Chúa Jêsus Christ đã đến và Lẽ thật được công bố, thì tất cả loài người, kể cả ma quỷ đều phải tuân theo Luật pháp của Thánh Linh sự sống, tức là Lẽ thật. Thế nhưng ma quỷ là kẻ giết người, chúng là kẻ nói dối, sẽ không chịu buông tha những người đã bị chúng cầm buộc, bởi vì Kinh-Thánh đã chép rõ rằng, ma quỷ sẽ không chịu buông tha những người đã bị chúng cầm buộc, vì thế cho nên người tin Chúa phải nhận biết thân phận thật của mình, nếu chưa được tái sanh, thì người đó phải bằng mọi giá lo cho linh hồn mình được biết Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, để nhờ quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được tái sanh, nghĩa là nhận được giá cứu chuộc sự sống mình.

Vì ma quỷ biết luật pháp của Đức Chúa Trời và chúng biết rõ ai là người đã nhận được giá cứu chuộc sự sống mình và ai là những người chưa nhận được giá cứu chuộc sự sống mình, nên chúng luôn tìm cách ngăn trở người tin Chúa đến những nơi có Lẽ thật và chúng luôn sử dụng những người tham muốn danh vọng hư không của đời này làm công cụ cho sự lừa dối, khiến người ta ngộ nhận về Lẽ thật và ngộ nhận về sự cứu chuộc, mà cho rằng hề người nào đã cầu nguyện tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa mình, thì linh hồn người đó được cứu chuộc rồi, đã được tái sanh rồi, đã được nhận sự ban cho Đức Thánh Linh rồi! Tất cả những sự ngộ nhận đó là sự lừa dối, vì Kinh-Thánh không hề chép như vậy. Đức Thánh Linh đang hiện diện để cai trị Hội-Thánh của Ngài và Ngài sẽ đả người ta tùy theo các lời mà Ngài đã nghe miệng người ta nói. Đức Thánh Linh chính là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời toàn năng, Ngài là sự yêu thương, Ngài là Đức Chúa Trời công bình, Ngài luôn tìm kiếm những người nào thật sự kính sợ Danh Ngài và yêu mến luật pháp của Ngài, nên trước khi Đức Chúa Jêsus Christ trở về thiên đàng làm chức Thầy thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời Chí Cao, Ngài đã phán rất rõ về điều kiện mà mọi người tin Chúa phải đạt được, hầu cho nhờ đó mà nhận được những sự ban cho của Ngài.

Giăng 14:21: Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.

Giăng 15:10: Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài.

Tự mỗi người tin Chúa phải nhận biết các tiêu chuẩn, cùng các dấu hiệu đã được Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh đã tỏ cho biết, ai là người đã thật sự nhận được giá cứu chuộc sự sống mình, mà những sự người ta được chuộc lại đó là những sự vốn thuộc về linh hồn loài người, nhưng đã vì tội lỗi của A-đam trước nhất đó mà bị mất từ khi người ta còn nằm ở trong bụng mẹ. Khi người tin Chúa nhận được giá cứu chuộc sự sống mình, thì sự sống đó không phải là thuộc về thân thể xác thịt, nhưng thuộc về linh hồn và như vậy, khi linh hồn nào được chuộc lại, linh hồn đó sẽ nói thứ tiếng thuộc về Đức Chúa Trời, để được trực tiếp nói chuyện với Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời là Cha của loài người. Linh hồn của người đó sẽ được thấy chiêm bao và hiểu được chiêm bao. Linh hồn người đó sẽ cai trị xác thịt mình và môi miệng của người đó sẽ nói lời tiên tri, sẽ nói lời tri thức, tùy theo sự ban cho của Đức Thánh Linh. Linh hồn người đó sẽ được hiểu biết Lẽ thật và hầu việc Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lẽ thật. Người đó sẽ không sống theo xác thịt nữa, nhưng theo Đức Thánh Linh và chính Đức Thánh Linh sẽ làm chứng cho linh hồn người đó là con Đức Chúa Trời và nếu là con của Đức Chúa Trời thì sẽ được nhận lãnh những sự ban cho của Đức Chúa Trời, chứ không phải là những sự thuộc về xác thịt, như Kinh-Thánh đã chép.

Rô-ma 8:9-17: Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đừng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thấy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời. Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí

của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha! Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.

Sự kế tự đây là nói về linh hồn người tin Chúa đã được tái sanh (sự sống lại) sẽ nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh, như Lời Chúa có chép:

1 Cô-rinh-tô 12:4-11: **Vả, có các sự ban cho khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Thánh Linh. Có các chức vụ khác nhau, nhưng chỉ có một Chúa. Có các việc làm khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Chúa Trời, là Đấng làm mọi việc trong mọi người. Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người, cho ai nấy đều được sự ích chung. Vả, người này nhờ Đức Thánh Linh, được lời nói khôn ngoan; kẻ kia nhờ một Đức Thánh Linh ấy, cũng được lời nói có tri thức. Bởi một Đức Thánh Linh, cho người này được đức tin; cũng bởi một Đức Thánh Linh ấy, cho kẻ kia được ơn chữa tật bệnh; người thì được làm phép lạ; kẻ thì được nói tiên tri; người thì được phân biệt các thần; kẻ thì được nói nhiều thứ tiếng khác nhau, người thì được thông giải các thứ tiếng ấy. Mọi điều đó là công việc của đồng một Đức Thánh Linh mà thôi, theo ý Ngài muốn, phân phát sự ban cho riêng cho mỗi người.**

Điều quan trọng nhất và cũng là căn bản mà mọi người tin Chúa phải có, đó là sự hiểu biết Lời của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, vì trong Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người và nếu linh hồn người đó đã được tái sanh, thì Đức Thánh Linh sẽ thấp sáng ngọn đèn của Ngài người đó, khiến người đó nhận biết các Lời của Đức Chúa Trời, là những sự mà các tổ chức tự xưng là “trường thần học” hay là “thánh kinh thần học viện” đó không thể nào biết được.

Chúng ta đang ở trong năm Hân Hỷ thật của Đức Chúa Trời, nhưng nếu người tin Chúa mà không có sự hiểu biết về Lễ thật của năm Hân Hỷ, thì những sự thuộc về sự Hân Hỷ, thuộc về sự tự do mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho dân sự của Ngài, sẽ không tự đến với người ta, cũng như Đức Chúa Jê-sus Christ đã hoàn thành giá cứu chuộc cho nhiều người, nhưng tự giá cứu chuộc đó không tự đến với người ta, mà tự mỗi người nào nhận biết chân giá trị cùng mục đích Đức Chúa Jê-sus Christ phải đến thế gian này và sự mâu nhiệm của sự chết và sự sống lại của Đức Chúa Jê-sus Christ đối với sự sống của loài người trên đất này, thì dù người ấy có thể thuộc tất cả những sự đã chép trong Kinh-Thánh thì người đó cũng không nhờ những sự thuộc đó mà được sự cứu chuộc cho sự sống mình, như Đức Chúa Jê-sus đã phán:

Giăng 3:17-21: **Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến Danh Con một Đức Chúa Trời. Vả, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.**

Mọi người tin Chúa phải tự mình nhớ hoặc nhận biết, hoặc nhờ Đức Thánh Linh tỏ cho mình nhớ lại những sự mà mình đã phạm tội (đã bán linh hồn mình cho tội lỗi) như thế nào, để người đó xưng ra hết thảy các tội lỗi đó ra trong sự ăn năn, vì ma quỷ là “kẻ mua” linh hồn người ta bằng sự lừa dối, bằng mưu chước, bằng sự cám dỗ, hoặc người ta đã phạm tội trong hoàn cảnh linh hồn mình đã bị bán bởi tội lỗi của tổ phụ, bị bắt buộc, vì thiếu hiểu biết về luật pháp mà làm những công việc, hoặc nói những lời vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, như ý nghĩa của câu 14 trên: **Nếu các người bán hay là mua vật chi với kẻ lân cận mình với kẻ lân cận mình...** ¹⁴ **And if** ^{H3588} **thou sell** ^{H4376} **ought** ^{H4465} **unto thy neighbour** ^{H5997} **, or** ^{H176} **buyest** ^{H7069} **ought of thy neighbour's** ^{H5997} **hand** ^{H3027}, mà chữ với (nguyên văn chép là *từ tay của kẻ lân cận*) - **hand** ^{H3027} chép trong câu 14 trên, đó là chữ **יָד** - **yad**, số 3027 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *liên quan đến tiền bạc, bởi phương tiện, bởi sự tự ham muốn, bởi quyền thế ép buộc, bởi món nợ, bởi quyền chi phối, bởi sự cầm buộc, bởi công việc, bởi ý muốn của xác thịt mình, bởi bệnh tật, bởi lời hứa, bởi giao kèo, bởi luật định, bởi bổn tánh, bởi sự kiêu ngạo, bởi nghề nghiệp, bởi sự hầu việc, bởi mối quan hệ, bởi bị bắt buộc, bởi hoàn cảnh, bởi sự sợ hãi, bởi sự thiếu hiểu biết, bị lừa dối, bị cám dỗ;*

Hãy nhớ rằng: Khi chúng ta ăn năn xưng ra các tội lỗi mình, thì phải nghiêm túc, không được làm cách hời hợt theo thủ tục, vì hết thấy loài người đang ở trước mặt Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời hằng sống và khi chúng ta ăn năn xưng tội, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là quan án công bình, Ngài là Đấng Biết và Làm Chứng và ma quỷ là kẻ ngày và đêm rình mò chung quanh loài người và chúng là kẻ kiêu căng loài người, nên không có người nào có thể che giấu tội lỗi mình ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Thi-Thiên 7:9-17: Ô, Đức Chúa Trời công bình! là Đấng dò xét lòng dạ loài người, xin hãy khiến cùng tận sự gian ác kẻ dữ, song hãy làm cho vững vàng người công bình. Đức Chúa Trời là cái khiên tôi, Ngài là Đấng cứu chuộc những kẻ có lòng ngay thẳng. Đức Chúa Trời là quan án công bình, thật là Đức Chúa Trời hằng ngày nổi giận cùng kẻ ác. Nếu kẻ ác không hối cải, thì Đức Chúa Trời sẽ mài gươm: Ngài đã giương cung mà chực cho sẵn, cũng đã vì nó sấm sủa khí giới làm chết, và làm những tên Ngài phừng lửa. Kia, kẻ dữ đang để gian ác; Thật nó đã hoại thai sự khuấy khỏa, và sanh điều dối trá. Nó đào một hố sâu, nhưng lại té vào hố nó đã đào. Sự khuấy khỏa nó đã làm sể đổ lại trên đầu nó. Và sự hung hăng nó giáng trên trán nó. Tôi sẽ ngợi khen Đức Giê-hô-va y theo sự công bình Ngài, và ca tụng Danh Đức Giê-hô-va là Đấng Chí cao.

Hãy nhớ Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về Đức Thánh Linh, khi Ngài đến thế gian này để lập Hội-Thánh của Ngài, thì Ngài sẽ dắt dẫn những người thuộc về Ngài, để thi hành sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời.

Giăng 16:13-15: Lúc nào Thần lễ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các người vào mọi lẽ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các người những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng Danh Ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các người. Mọi sự Cha có, đều là của Ta; nên Ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các người vậy.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Quan án công bình, sẽ không tha thứ tội lỗi nếu dân Ngài không nhận tội lỗi mình, vì thế cho nên Ngài đã cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên qua tiên tri Giê-rê-mi về việc họ phải nhận lỗi mình.

Giê-rê-mi 3:12-13: Hãy đi, xây về phía bắc, rao lên những Lời này: Đức Giê-hô-va phán: Hỡi Y-sơ-ra-ên bội nghịch; hãy trở về! Ta sẽ không lấy nét mặt giận nhìn ngươi đâu, vì Ta hay thương xót; Ta chẳng ngậm giận đời đời, Đức Giê-hô-va phán vậy. Chớ ngươi phải nhận lỗi mình: ngươi đã phạm tội nghịch cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi; ngươi đã chạy khắp mọi ngã nơi các thần khác ở dưới mỗi cây xanh, mà không vâng theo tiếng Ta, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Châm ngôn 28:13-18: Người nào giấu tội lỗi mình sẽ không được may mắn; Nhưng ai xưng nó ra và lìa bỏ nó sẽ được thương xót. Người nào hằng kính sợ luôn luôn lấy làm có phước thay; Còn ai cứng lòng mình sẽ sa vào tai nạn. Một vua gian ác cai trị dân nghèo khổ, khác nào sư tử gặm hết, và gấu đuổi theo mỗi. Quan trưởng thiếu trí hiểu cũng hà hiếp người ta nhiều; Nhưng người ghét sự hà tiện sẽ được trường thọ. Kẻ mắc tội đổ huyết của người nào sẽ trốn đến mồ mả; chớ có ai ngăn cản nó! Ai ăn ở cách ngay thẳng sẽ được cứu chuộc; Còn ai đi theo hai lối cách cong vạy sẽ sa vào một trong hai lối ấy.

Ma-thi-ơ 5:23-26: Ấy vậy, nếu khi nào người đem dâng của lễ nơi bàn thờ, mà nhớ lại anh em có điều gì nghịch cùng mình, thì hãy để của lễ trước bàn thờ, trở về giảng hòa với anh em trước đã; rồi hãy đến dâng của lễ. Khi người đi đường với kẻ nghịch mình, phải lập tức hòa với họ, kéo họ nộp người cho quan án, quan án giao người cho thầy đội, mà người phải ở tù. Quả thật, Ta nói cùng người, người trả còn thiếu một đồng tiền, thì không ra khỏi tù được.

Bài tiếp theo chúng ta sẽ tiếp tục suy gẫm việc mọi người tin Chúa sẽ thực hành các điều khoản thuộc về năm Hân Hỷ thuộc linh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta theo Lễ thật như thế nào.